

ŞAİR VE YAZAR
atölyesi **1**
BİR

Dr. Enes Başak sanat yönetmenliğinde...

Ŗair ve Yazar Atölyesi 1

Kapak Tasarımı

Esmâ Nur AyŖe Çelik BaŖak

Mizanpaj

Dr. Enes BaŖak

Editör

Dr. Enes BaŖak

1. Basım, Aralık 2021

SAGE Yayınları

Baskı ve Cilt:

SAGE YAYINCILIK VE MATBAACILIK

Kazım Karabekir Cad. Kùltür ÇarŖısı Kat: 2

No: 7/101-102-103

İskitler/Ankara

Tel.: 0312 314 00 02/05

bilgi@bizimdijital.com

İçindekiler

<i>Bayram Meydan</i>	5
<i>Büşra Konuş</i>	9
<i>Dilek Ayrıbaş</i>	13
<i>Eylül Ayça Karakuş</i>	19
<i>Furkan Boztaş</i>	26
<i>Gülnehâl Demirel</i>	31
<i>Hande Elif Yavuz</i>	36
<i>Işıluy Tombul</i>	39
<i>İkra Nur Çakır</i>	42
<i>Kaşgar Kemankeş</i>	48
<i>Nur Soylu</i>	54
<i>Rüveyda Güneş</i>	59
<i>Serkan Bilgin</i>	70
<i>Sılanur Hacer Yiğit</i>	75
<i>Tülün Gündebahar Öztürk</i>	80
<i>Ülkü Söylemez</i>	85
<i>Yasemin Yozgatlı</i>	88
<i>Yasin Pınarbaşı</i>	93
<i>Zehra Betül Çakır</i>	98

Önsöz

Yazmaya ve üretmeye değer veren SAGE Yayınları olarak bugüne kadar Genç Kalemler Antolojisi adıyla 9, Kalemlerin Dünyası Şiir Yarışması adıyla 1 ve Ekmek Kırıntıları adıyla 1 olmak üzere 11 adet antoloji kitabı çıkardık.

Antoloji kitaplarını çıkarmaktaki amacımız; bir kitapta yer almak, kendini geliştirmek, kalemini güçlendirmek, şahsi kitap öncesi deneyim elde etmek, güzel bir hatıra sahibi olmak ve aynı duyguları paylaşan onlarca yeni arkadaş kazanmak isteyenleri bir araya getirmek ve antolojide yer alan arkadaşlarımızın şahsi kitaplarını da çıkararak onlara kalem hayatında destek olmak.

Bu düşüncelerle ve yazmanın zihinleri ve dimağı okumaktan daha fazla geliştirdiğine inanarak yayınevimiz SAGE Yayınları çatısı altında “Şair ve Yazar Atölyesi” projesine başladık ve bu projenin ilk kitabını tamamladık.

Her zaman dediğimiz gibi, üretmek bizden, okumak sizden.

Aralık 2021

Bayram Meydan

Küçük Gökyüzü

İnsan, gerçekten sevdiği zamanı belleğinden atamaz. O an öyle büyüleyicidir ki içinde hiç bilmediğin bir umut filizlenir. Hem kazandığını hem de kaybettiğini hissedersin. Baktığın her alan daha ışıltılı ya da bir çift göz haricinde daha bulanık olur. Uğruna dökülen gözyaşları içindeki sevgiyi besler ve hislerin için kocaman bir ağaç olur. Yasir de böyle âşık olmuştu Sema'sına. Hiç tatmadığı duyguları, aklına getirmeyi hayal bile etmediği düşleri onunla yaşamıştı, hem de çok kısa bir anla. Karadeniz'de bir sahil kasabasına gelmek, en başından beri onun için uygun bir fikir gibi gelmemişti. Alışkın değildi sessiz yerlere. Bu yüzden en kısa sürede gitmeyi planlıyordu. Yasir, bu kasabada bulunan en yakın hastaneye asistan olarak gelmişti. Kimseye içi ısınmamış, kasabanın güzelliklerini de koca bir karanlık olarak içinde barındırmıştı. Hiç düşünmezdi, bu kasabanın ona ikinci bir hayat olacağını.

O gün, onun için her şey değişti. Kahvesini alıp arkadaşı Erkan'ın yanına geldi ve elindeki listeyi inceledi. Bir öğretmen gibi insanların yoklamasını almak hoşuna gitmiyordu. Hatta mümkünse kimseyle muhatap olmak istemiyordu! "Bu işi gerçekten bizim mi yapmamız gerekli?" diye arkadaşına bıkkınlıkla sordu. Olacaklardan habersizdi. Erkan'ın onaylayan bakışlarından sonra, "Geldiler mi bari?" diye ekledi. Göz ucuyla soluna baktı ve bir grup stajyer gördü. Kendi de bu yollardan geçmişti ama şu an empati yapmanın sırası değildi. Alışmamıştı işte ne bu kasabaya ne de buradaki insanlara. Erkan da olmasa kimseyle konuştuğu yoktu, insanlar dilsiz olduğunu bile düşünebilirlerdi. Yasir, "Herkes sırayla ismini söylesin" diyerek sert

bakışlarla stajyerleri süzdü. Listeyi tek tek kontrol ettiğinde bunalmıştı ve bir süre sadece stajyerlere bakmayı sürdürdü. Her şey o anda oldu. Peri masallarının ışıltılı gökleri gibi sanki her yer aydınlanmıştı. Yasir bir çift gözde takılı kalmıştı... Bunlar, hayatında gördüğü ve muhtemel olarak görebileceği en güzel gözlerdi. İçinde bir anda çok fazla duygu hissetmeye başladı; coşku, hüzün, umut ve... Söylemeye dili varmıyordu ama sanırsa hissettiği bir de hiç bitmeyecek bir sevgiydi. Gözlerini kızın gözlerinden ayıramıyor, elleri de listeye beraber büyük bir heyecanla titriyordu. Erkan, nutku tutulan Yasir'i kendine gelmesi için dürttü ve ona doğru kocaman gülümsedi. Yasir içindeki duygular dünyasından, bu dürtme ile gerçek hayata döndü ve sorgular gözlerle arkasına baktı. "Oğlum hadi hızlıca yoklamayı al" dedi Erkan. Yasir, tedirgin bir şekilde bir listeye bir de peri kızının gözlerine bakıyordu. Peri kızının ismini söylemesini bekliyor ve listeye uzun uzun göz gezdiriyordu. "Acaba hangisi bu peri kızının adı olabilirdi?", aklındaki tek soru buydu. Sonra sesini duydu. Peri kızı "Sema, burada" dedi. İstemsiz olarak elleri titreyen Yasir listede adını aramaya başladı fakat tekrar tekrar bakmasına rağmen adını bulamıyordu. Erkan "Kendine gel Yasir, o elindeki ameliyat listesi." diyerek kısık ses tonuyla dalga geçti. Bir an için ne yapacağını şaşırان Yasir'in ele ayağına dolaşmıştı, masadaki tüm listeler birbirine karışmıştı. Sema ismini duyunca Yasir'e bir şeyler olmuştu.

Bu isim, Yasir'de kalp çarpıntılarına sebep oldu. Peri kızının adını duymak bile onu heyecanlandırmaya yetmişti. "Sema"... Bu ismi içinden sürekli tekrar etti."Neydi bu şimdi?" diyerek kendine kızmaya başladı. Koridorun bir ucundan diğer ucuna hızla yürüyor, sakın kalmaya çalışıyordu. Erkan "Hadi gel işler var" dedi. Yasir işinin başına döndü ama artık hiçbir şey eskisi gibi değildi.

Staj sonunda sınav günü geldi. Tüm stajyerler sınav korkusuyla koridorda öğrendiklerini birbirlerine anlatıyorlardı. Yasir'in aklında hep aynı soru vardı: "Acaba benimle tanışmak ister mi?". Yasir bir an için bütün cesaretini topladı ve adeta koşarcasına stajyerlerin olduğu alana ilerledi. Sema ile tanışmalıydı ve şu an yapmazsa, sanki hiç yapamamış gibi hissetti. Fakat herkes gitmişti. İçindeki buruklukla

işinde döndü ve günler birbirini kovaladı. O günden sonra Sema'yı görmemişti. Adını, başarısını duyuyor ama o güzel gözleri ancak hayalinde görebiliyordu. Geceleri sahile inen Yasir, hep aynı hayali içinde canlandırarak denizin sakin dalgalarını izlemekteydi. Kasaba, artık onun için bambaşka bir yerdi. Yeni bir anlam kazanmış, karanlık olan her yer tatlı loşluklar ile aydınlanmıştı. Sahile bir gün Sema ile gelir miydi? Bunu ölesiye diliyordu...

Hastanenin acil bölümü bugün, kanın göl gibi aktığı bir yere dönüşmüştü. İnsan kalabalığı ve onların tiz çığlıkları, doktorların sürekli bir yere yetişmesine sebep oluyordu. Bu hastane, kurulduğundan beri hiç bu kadar yoğun ve kötü durumda olmamıştı. Hekimler ve asistan hekimler oradan oraya koşuşturuyor, hangi hastaya gideceklerine karar veremiyorlardı. Kasabanın yakınında çok büyük bir kaza olmuştu ve durum içler acısıydı. Yasir ümitsiz bir halde bir hastanın yanına koştu, böyle durumlarda çok serinkanlı ve sınırlı oluyor, çevresindeki insanlara da bunu çok fazla yansıtıyordu. Bu sebeple bu gibi durumlarda, zorunlu olmadıkça, hiçbir asistan ve hekim yanına uğramazdı. Yasir, hastaya tek başına nasıl yardımcı olabilir, bilemedi. O sırada, hiç beklemediği birini gördü. Yasir içindeki ölümsüz sevgiyi canlandıran o gözleri gördü. Tebessümle bakan gözlerle, pratik hareketlerle hastaya yönelmişti. Peri kızı, yapacağı işlemleri sırasıyla anlatıyor, Yasir'den onay bekliyordu. Yasir ise şaşkınlık ve mutlulukla karışık, kıza öylece bakıyordu. Hastanın inlemesi, onu kendine getirdi ve ikisi birlikte çok iyi iş çıkardılar.

Yasir işi bittikten sonra acili terk etti fakat aklındaki "Sema" düşüncesi onu terk etmiyordu. Aklından hep cesaretini toplayıp peri kızı ile tanışmak geçiyordu. Şimdiye kadar hiç böyle bir şey yapmamıştı, nasıl diyecekti " Benimle tanışmak ister misin?" diye. Ya Sema "Hayır" derse, ne yapacaktı? Her gün bu düşünceler içerisinde işe gidip gelen Yasir bir gün oturup düşündü. Kendi kendine dedi: "Tanışmak için konuşmaktan başka çaren yok" ve tüm cesaretini topladığı bir akşam bir mesaj attı. Bir yandan mesaj attığı için tedirgin bir yandan heyecanlı bir şekilde evin içinde odadan odaya hızlıca

yürüyüp durdu. Sema'nın ona cevap vereceğini hiç düşünmediği bir anda Sema ona cevap vermişti. Sema da Yasir ile aynı düşüncede olduğunu yazmıştı cevabında. Daha önce hiç kimseye böylesine hisler beslemeyen, hatta kimseyle bir ortak duygu ve bağ yaşamayan Yasir, o gün kendini dünyanın en mutlu adamı ilan etti. Sema... Bütün hayatını değiştirecek olan peri kızı. Artık geleceğinin aynası; hüzünlerinin, sevinçlerinin, çocuksu yanının başkahramanı olmuştu. Zaman ilerledikçe Yasir'in sevgisi içindeki ağacın meyvelerini toplamaya başladı ve Sema'nın duyguları da bu duruma bir şarkı tınısıyla eşlik ediyordu.

Yasir'in bundan sonra ne olacağı ile ilgili en ufak bir fikri yoktu, aslında onun için bunun pek bir önemi de yoktu. Sema'nın kelime anlamı "gökyüzü", Sümeyye'nin kelime anlamı "Küçük Gökyüzü" imiş. Yasir, koskocaman dünyada bir küçük gökyüzü ile çok mutlu olacağını fark etmişti artık. Her gün sabah işe somurtarak sinirli bir şekilde giden Yasir artık değişmişti. Bir bayram sabahı heyecanı ile gidiyordu artık işine. Adeta Bayram'ın ta kendisi olmuştu. Yasir ile Sema için gelecek neyi gösterir bilinmez fakat arada bir Sema'yı düşünen Yasir şimdi aklından hiç çıkartamıyordu.